

INFORMACJA WSTĘPNA

Interdyscyplinarna placówka twórczo-badawcza "PRACOWNIA - KLUB" działa od października 1977 r. w Olsztynie. Powstała w oparciu o program, który napisaliśmy w lutym 1977 r. w grupie kilkunastu osób. W październiku tego roku, po ukończeniu studiów uniwersyteckich podjęliśmy pracę etatową w PRACOWNI jako grupa pięcioosobowa.

Instytucjonalne oparcie znalazła PRACOWNIA w Stowarzyszeniu Społeczno - Kulturalnym "POJEZIERZE", w którym istnieje jako wyspecjalizowana placówka realizująca własny program. Program PRACOWNI określa wyjściowo zainteresowania i stanowi płaszczyznę porozumienia w działaniu pięcioosobowej grupy.

I. Twórczość pojęta bardzo szeroko łączy się z praktyką działań PRACOWNI w konkretnym miejscu. W pewnym stopniu określają ją formy realizacji, które są projektami autorskimi zarówno pracowników etatowych jak osób z zewnątrz, blisko z PRACOWNIĄ związanych. Pracujemy nad działaniami o charakterze zdarzeń artystycznych, prowadzimy ćwiczenia związane z komunikacją i kontaktem między ludźmi, przygotowujemy sytuacje, w których stwarzamy uczestnikom możliwości ekspresji. W poczynaniach tego typu istotne jest zaangażowanie uczestników w procesy, w których biorą udział. W zależności od zamierzeń są to wydarzenia jednorazowe, wielorazowe lub trwające intensywnie kilka dni i obejmujące te same osoby.

II. Badawcza strona działalności PRACOWNI wyraża się poprzez analizę procesów przebiegających w trakcie realizacji projektów, w próbach opisanie komunikatywności form i treści proponowanych przekazów w zależności od środowisk, w próbach poznania konkretnych środowisk.

III. Powstanie PRACOWNI jest wyrazem zgody pięciorga osób na to, aby ich aktywność przejawiała się w pracy grupowej. Funkcjonowanie PRACOWNI posiada jednocześnie wymiar sprawdzenia możliwości

współdziałania grupy opartej o związki nieformalne w systemie instytucji tradycyjnej. Nasze zainteresowania obejmują także te sprawy.

IV. PRACOWNIA występuje również jako instytucja organizatorska prezentująca - poprzez zapraszania osób i zespołów - interesujące dokonania w sztuce, nauce, formach życia społecznego.

Wyróżnienie powyższych aspektów działalności PRACOWNI jest tylko uporządkowaniem form pracy, które mają miejsce w praktyce, dla ich łatwiejszego uchwycenia. W praktyce działania nasze zmierzają bowiem ku realizacji określonych całości, w których współistnieją wyróżnione główne formy. Tendencja do ujęć całościowych przejawia się zarówno w sposobach realizacji, w próbach refleksji teoretycznej nad dokonaniem jak wreszcie w zasadach naszej pracy, tak kreacyjnej jak poznawczej czy organizatorskiej. Takie całościowe widzenie umieszcza w jednej płaszczyźnie pod względem wartości: sam akt, jego konsekwencje społeczne, jego konsekwencje etyczne. W tej perspektywie można również widzieć samą PRACOWNIĘ-instytucję jako projekt instytucji życia społecznego.

Jednym z zamierzeń, które formułuje program PRACOWNI jest skupienie wokół niej mniej więcej stałej liczby osób, które w sposób ciągły biorą udział w życiu PRACOWNI. Konsekwencją takiego zamierzenia jest także rozumienie fizycznego bytu PRACOWNI w jej pomieszczeniach jako miejsca, w którym mogłyby zaistnieć wartości i formy aktywności będące udziałem ludzi spoza pracowników etatowych. Znaczna część naszej pracy jest związana z tworzeniem w PRACOWNI takich warunków, które wykluczają manipulację, najrozmaitsze formy nacisku, aby różnorodne postawy twórcze i ekspresja mogły zaistnieć jak najpełniej.

W chwili obecnej, po dziesięciu miesiącach pracy, istnieje wokół PRACOWNI załączkowe, kilkudziesięcioosobowe "środowisko" złożone przede wszystkim z ludzi młodych o dosyć zróżnicowanym statusie społecznym: licealiści, studenci, absolwenci wyższych uczelni, osoby pracujące z wykształceniem średnim. Ich udział w przedsięwzięciach PRACOWNI jest w miarę stały, a kontakty tu

nawiązane mają pewną tendencję do przenoszenia ~~na~~ na zewnątrz, gdzie funkcjonują na zasadach nieformalnych. Najczęściej dzieje się to za sprawą sposobów prowadzenia działań, w których uwaga zwrócona jest w kierunku różnych form zrozumienia, porozumienia, poznania.

Staramy się, by instytucjonalność PRACOWNI miała skalę jedynie konieczności operacyjnej umożliwiającej jakiekolwiek działanie.

Krzysztof Gedroyc